

Wolfgang Amadeus Mozart

De Tooverfluit

Die Zauberflöte, in een Nederlandse vertaling

Wolfgang Amadeus Mozart

De Toverfluit

een bijzondere Nederlandse bewerking

Mozart en zijn vriend en tekstschrijver Schikaneder schreven 'Die Zauberflöte' in 1791 in hun eigen taal, het Duits, in plaats van het aristocratische Italiaans wat voor opera gebruikelijk was. Ze vonden het belangrijk dat iedereen kon lachen om de grappen en grollen van Papageno en kon meeleven met het verdriet van Pamina. De première vond plaats in een volkstheater in de buurt van Wenen -

niet te vergelijken met de enorme operahuizen zoals we die nu kennen.

Het Amsterdams Marionetten Theater ging voor haar Nederlandse bewerking van het stuk op zoek naar de oorspronkelijke intimiteit die Mozart destijds voor ogen stond. Er wordt gespeeld op instrumenten uit Mozarts tijd in een kleine bezetting, met een hoofdrol voor de pianoforte en natuurlijk de traverso, een houten Toverfluit. Acht zangers nemen gezamenlijk alle (dubbel)rollen en ook het koor voor hun rekening.

Mozart en Schikaneder waren gefascineerd door het verschijnsel 'toveropera': een genre dat begin achttiende eeuw werd bedacht door ene Anton Stranitzky. Deze Stranitzky ging later de geschiedenis in als vertolker van de komische figuur Hanswurst (het personage waar ook Papageno uit

'Die Zauberflöte' op is gebaseerd). Maar hij was ook de directeur van een marionettentheater...

In Mozarts 'toveropera' versmolten magische theatereffecten en elementen van poppenspel met elkaar. Een verhaal uit het rijk der verbeelding, het marionettentheater op het lijf geschreven!

Het Amsterdams Marionetten Theater geeft voorstellingen in het eigen theater bij de Nieuwmarkt, in het hart van het oude centrum. Maar de marionetten gaan ook op tournee: van Napels tot Moskou worden opera's van Mozart en Offenbach gepresenteerd. In het buitenland worden de voorstellingen begeleid door zangers en musici; in Amsterdam wordt gebruik gemaakt van eigen CD-opnames. Voor meer informatie: www.marionettentheater.nl

De Toverfluit

W.A. Mozart De Toverfluit KV 620

Libretto: Emanuel Schikaneder
Amsterdams Marionetten Theater
Vertaling: Frederieke Cannegieter, 2004 ©

Prins Tamino
Papageno, vogelvanger
Koningin van de Nacht
Prinses Pamina, haar dochter
Sarastra
Monostatos, diens dienaar
Papagena
Eerste Priester
Tweede Priester
Dames van de Koningin van de Nacht
Drie Knaapjes

ACTE I

No. 1 Ouverture

No. 2 Aria / Terzet (Tamino / Dames)

Tamino:

Die duivelse draken, nu word ik verslonden!
Die klauwen, die kaken: mijn laatste seconden!
De dood op mijn hielen, ik sterf zonder zonden;
barmhartige goden! Dat duivels gedrocht...
Ach help me toch! Ach help me, red me toch!

Dames:

Sterf, vuil gespuis, door onze macht!
Triomf! Triomf! Het is volbracht:
een heldendaad! Hij is bevrijd
door onze, onze dapperheid.
Een jonge man, zo sterk en mooi!
Zo mooi heb ik ze nooit gezien...
Ja zeg dat wel: een plaatje zo mooi!
Als ik nog eens mijn hart verloor
dan had hij wel een streepje voor.
Maar laat de Koningin niet wachten;
geen tijd voor derg'lijke gedachten!
Misschien dat deze mooie man
haar droevig lot verlichten kan.
Kom, ga nu naar haar toe!
Ik blijf, ik ben wat moe...
Nee, nee, geen sprake van!
Ik waak bij deze man!
Oh ja? Net wat je dacht!
Ik houd hier mooi de wacht!
Ik blijf hier, ik ben wat moe
Ik waak bij deze man
Ik houd hier mooi de wacht

Ik blijf hier
Ik waak hier
Ik wacht hier
Ik, ik, ik!

No. 3 Aria (Papageno)

Een vogelvanger, faldera,
is Papageno, hopsasa!
Ik doe mijn werk steeds met plezier:
ben geniaal... op mijn manier!

Ik weet hoe je vogels lokken moet;
nee, niemand anders fluit zo goed.
De beste van heel de vallei;
ja, alle vogels zijn voor mij!

Een vogelvanger, faldera,
is Papageno, hopsasa!
Ik doe mijn werk steeds met plezier:
ben geniaal... op mijn manier!

Een net voor meisjes had ik graag;
ik ving er duizend nog vandaag.
Dat is vast nog een heel karwei,
maar alle meisjes zijn voor mij!

No. 4 Dialoog (Tamino, Papageno, Dames)

Tamino: Hé daar!
Papageno: Wat daar?
Tamino: Zeg eens, beste vriend; wie ben jij?
Papageno: Wie ik ben? Zeg slimmerik; een mens
natuurlijk, net als jij! Maar wie ben jij?

Tamino: Ik ben een Prins.
Papageno: Wat zeg je me nou?
Dát gaat me boven de pet.
Tamino: Mijn vader is een vorst, die over vele landen en mensen heerst... en dus ben ik een prins!
Papageno: Landen... mensen... ruik ik daar soms handel voor mijn vogeltjes!?
Tamino: Vertel eens: waar ben ik hier eigenlijk?
En wie heerst er over deze streek?
Papageno: Tsja, ik zou het niet weten. Ik weet alleen dat ik hier woon, mijn handel heb en verder basta.
Tamino: Maar hoe lééf je dan?
Papageno: Van eten en drinken, wat anders?
Tamino: En hoe kom je daar aan?
Papageno: Als je het dan weten wilt: ik vang voor de Koningin van de Nacht en haar drie dames iedere dag een paar vogels en in ruil daarvoor krijg ik eten en drinken.
Tamino: De Koningin van de Nacht? Heb je haar weleens gezien?
Papageno: Gezien? Geen sterveling heeft haar toch ooit gezien? Maar... waarom kijk je nou zo raar naar me?
Tamino: Omdat... omdat ik me afvraag of je wel een mens bent. Want aan die veren te zien, lijkt je wel een...
Papageno: Een vogel!?! Raak me niet aan, hoor... pas op, want ik ben ont-zet-tend sterk!
Tamino: Ah ha! Maar dan heb jij mij natuurlijk gered uit de klauwen van dat monster daar!
Papageno: Mmm..... monster?

Tamino: Hoe heb je dat gevaarte bedwongen?
Je bent ongewapend!
Papageno: Ik heb geen wapens nodig! Ik doe alles met mijn blote handen.
Tamino: Dus je hebt hem... gewurgd?
Papageno: Gewurgd!
Dames: Papageno!
Papageno: O jee, dat ben ik...
Tamino: Wie zijn die vreemde dames?
Papageno: Wie ze zijn, weet ik eigenlijk ook niet.
Maar ik zei het je toch al: ik breng ze elke dag een paar vogels en in ruil daarvoor krijg ik wijn, brood, zoete vijgen...
Dames: Papageno!
Papageno: Oh oh! Wat heb ik nu weer op m'n geweten, dat ze zo lelijk tegen me doen?
Vertel! Heb jij dit monster gedood?
Dames: Hm! Hm!
Papageno: Wij hebben u gered, jongeman...
Dames: Zie hier...: dit stuurt u de Koningin van de Nacht; een portret van haar enige dochter, Pamina. Als het u zou bevallen, dan zijn roem, eer en geluk uw deel! Vaarwel! Vaarwel! Vaarwel!

No. 5 Aria (Tamino)
Betov'rend mooi is dit portret;
die ogen, lippen, mond: perfect!
Nu voel ik, nu voel ik, hoe bij toverslag
mijn hart naar pure schoonheid smacht!

Wat vreemd, ik voel mijn handen beven;
mijn voeten lijken wel te zweven.
zou dit gevoel dan liefde zijn?

Ja, Ja! De liefde zal het zijn!
De liefde, de liefde, de liefde, is het geheim!

Oh, waar, oh waar is mijn beminde?
Ach, als ik haar toch eens zou vinden!
Dan zou ik, zou ik... haar meteen...
Wat zou ik dan?
Dan zou ik haar, zonder problemen,
direct in beide armen nemen!
Voor eeuwig waren wij dan één...

No. 6 Dialoog (Dames, Tamino)

Dame 1: Bedenk goed, Tamino; wees moedig en
vastberaden!
Dame 2: De Koningin van de Nacht, onze vorstin,
heeft zonet ieder woord gehoord en sprak:
'Als deze jongeman echt zo moedig is als
hij eruit ziet, dan is mijn dochter
Pamina gered!'
Tamino: Gered?
Dame 3: Pamina werd ontvoerd door een wrede
tiran; Sarastro.
Tamino: Ontvoerd?! Zeg op: waar vind ik
Sarastro's rijk?
Dame 1: Hier niet ver vandaan. Zijn tempel is
wonderschoon, maar zwaar bewaakt.
(donder)
Tamino: Wat is dat?
Dames: Ze is in aantocht!
De Vorstin! (donder)

No. 7 Aria (Koningin v/d Nacht)

Kom, schrik nu niet, kom wees niet bang.
Je bent onschuldig, deugdzzaam... een man!

Een jong'ling zoals jij, vol mededogen;
ach, help mij, deze moeder is wanhopig!
Mijn leven heeft voor mij geen waarde;
mijn lieve dochter: zij verdween.
Niets rest mij nog op deze aarde!
Een schurkenstreek! Hij nam haar mee.
Nog zie ik haar ogen;
de hoop lang vervlogen.
Haar angstige blikken,
wanhopige snikken.
Zo machteloos als ik mij voelde...
'Ach help! Ach help!' Riep zij, geheel van slag.
Vergeefs: mijn kracht was onvoldoende.
Ik was de laatste die haar zag.
Nu, nu, nu! Nu is dan het uur gekomen.
Red nu mijn dochter en onthoud:
als jullie samen straks ontkomen,
dan blijft ze jou voor eeuwig trouw!

No. 8 Ensemble (Dames, Papageno, Tamino)

Dames:
Drie knapen, moedig, flink en schrander;
beschermen jullie als geen ander.
Een Toverfluit en Klokkenspel;
zij zijn op reis je metgezel.
Tamino + Papageno:
Drie knapen, moedig, flink en schrander;
beschermen ons als geen ander.
Dames:
Een Toverfluit en Klokkenspel;
zij zijn op reis je metgezel.
Allen:
Vaarwel, tot ziens! Vol goede moed...
Tot ziens, tot ziens, het ga u (ons) goed!

No. 9 Duet (Papageno, Monostatos)

Papageno:

Waar ben ik nu? Ik word al moe!

A-ha, daar zie ik mensen, ik ga er snel naartoe!

Prinsesje, wees niet bang,

kom huil nu niet meer langer...

Monostatos + Papageno:

Hu! Wat is dat duivelse gedrocht?

Genade! Ach spaar me toch!

Hu! Hu!

No. 10 Dialoog (Papageno, Pamina)

Papageno:

Stomkop! Dat ik dáár van schrik!

Er zijn toch ook zwarte vogels op de wereld,
waarom dan ook geen zwarte mensen? Hé, kijk
nou! Dat moet Pamina zijn! Zeg, luister eens,
ben jij soms de dochter van de Koningin van
de Nacht?

Pamina:

En wie ben jij dan wel?

Papageno:

Een toegewijde dienaar van de Koningin van
de Nacht.

Pamina:

Oh ja? En hoe heet je dan?

Papageno:

Papageno.

Pamina:

Papageno? En wat brengt je hier?

Papageno:

Vanochtend vroeg kwam ik zoals gewoonlijk
naar je moeders paleis, om mijn vogels af te

leveren. Daar zag ik een jongeman, die zich
'prins' noemde. Deze prins maakte zo'n indruk
op je moeder, dat ze hem jouw portret gaf en
hem opdroeg, je te bevrijden. En... hij was op
slag op je verliefd!

Pamina:

Verliefd? Maar... waar blijft hij dan toch?

Papageno:

Voor de zekerheid heeft hij mij vooruitgestuurd
om zijn komst alvast aan te kondigen.

Pamina:

Wat dapper van je. Als Sarastro je hier zou zien...

Papageno:

Dan kwam ik zeker nooit meer thuis...

Pamina:

En je geliefde zou voor niets op je wachten.

Papageno:

Ach, op mij wacht niemand...

Pamina:

Arme man! Heb je dan nog geen vrouw?

Papageno:

Niet eens een vriendinnetje, laat staan een
echte vrouw!

Pamina:

Heb nog wat geduld, beste vriend! Ooit zal het
zo ver zijn!

No. 11 Duet (Papageno, Pamina)

Pamina:

Als mannen ware liefde tonen,
dan duidt dat op een hart van goud.

Papageno:

En om die liefde te bekronen
laat zij zien dat ze van hem houdt.

Samen:

De warmte die de liefde schenkt
is wat de mensen samenbrengt.

Pamina:

De liefde kan ons alles geven:
verlicht het leed, verzacht de pijn.

Papageno:

Zij vormt de spil van ieders leven;
ons allerbeste medicijn.

Samen:

Van alles dat je wensen kan:
niets mooiers dan een vrouw en man
Man en vrouw, en vrouw en man:
dat is wat ons hart verlangt.

No. 12 Ensemble (Knaapjes, Tamino)

Knaapjes:

Straks leidt dit pad je naar je doel.
Maar eerst: vervul je taak zorgvuldig!
Voorop staat steeds de vergevoel:
wees moedig, zwijgzaam en geduldig!

Tamino:

Ach beste knapen, zeg me dan:
waar ik Pamina vinden kan?

Knaapjes:

Dat zijn we nu nog niet van plan!
Wees moedig, zwijgzaam en geduldig!
Waar wacht je op? Kom, wees een man!
Dan wordt je dapperheid gehuldigd!

No.13/14 Recitatief + koor (Tamino, 1ste Priester)

Tamino:

De wijze woorden die zij spraken
vergeet ik nooit – maar nu ter zake!

Waar ben ik nu? Laat me eens zien...

Is dit een godenoord misschien?

Men sprak van drie poorten die duidelijk tonen
dat inzicht, en arbeid, en kunsten hier tronen.

Waar wijsheid beloond wordt en domheid gestraft:
daar zie je dat deugdzaamheid vreugde verschaft.

Wat zal ik daar vinden, wat zal daar toch zijn?

Mijn doel is verheven, en nobel, en rein.

Ja, wacht maar, vuige valserik!

Pamina redden, Pamina redden, is mijn plicht!

Priester: Verdwij!

Tamino: Verdwij? Verdwij?

Oh, moet ik daar dan zijn?

Priester: Verdwij!

Tamino: Opnieuw roept men: verdwij!

Vooruit nou, doe open dan!

Zodat ik hier naar binnen kan!

Priester: Gij vreemdeling, zo jong en fier:
wat voert jou naar de tempel hier?

Tamino: De hoop dat liefde zegeviert!

Priester: Die woorden zijn vol poëzie...
maar eerst zou ik maar wat kalmeren.

De liefde vind je zeker niet
als dood en wraak je hart regeren!

Tamino: Mijn wraak geldt slechts die snodaard
hier!

Priester: Wat wil je daarmee nu beweren?

Tamino: Sarastro zou hier resideren...

Priester: Dat klopt, Sarastro heerst alhier.

Tamino: Maar in de wijsheidstempel niet?

Priester: Ook in de wijsheidstempel hier.

Tamino: Maar dat is waarlijk hypocriet!

Priester: Besef je wat je zegt?

Tamino: Ik moet hem vinden! Nu! Subiet!

Mijn woorden zijn oprecht....

Priester : Wacht met je oordeel nog:
beschuldigt niet te vroeg.

Tamino: Sarastro woont hier toch?
Dan weet ik al genoeg!

Priester : Heb je de waarheid lief?
Kom spreek dan... en denk na!
Haat jij Sarastro zo?

Tamino: Ik haat hem eeuwig, ja!

Priester : Beredeneer je standpunt dan!

Tamino: Hij is een onmens, een tiran!

Priester : Is dat wat je daar zegt bewezen?

Tamino: Een vrouw die leeft in grote vreze
heeft mij dit onlangs zelf verteld!

Priester : Een vrouw misleidde onze held!
Een vrouw doet weinig, kletst maar wat;
ze heeft je lelijk beetgehad!
Ik wenste dat Sarastro jou
nu eindelijk zijn plan ontvouwt.

Tamino: Zijn plan behoeft geen commentaar!
Pamina werd door hem gevangen;
het arme kind, door angst bevangen.

Priester : Ja zeker, wat je zegt is waar...

Tamino: Waar is ze, zij die werd ontvoerd?
Geofferd is ze vast allang!

Priester : Ik kan niets zeggen, jongeman,
helaas werd mij de mond gesnoerd.

Tamino: Verklaar nu nader wat u zegt!

Priester : Een zwijgplicht werd mij opgelegd!

Tamino: Wanneer zal ooit de nacht verdwijnen?

Priester : Zodra de vriendschap in dit oord
jouw vurig hart voorgoed bekoort!

Tamino: Oh, donk're nacht! Waar is het einde?
Oh, wanneer zal het licht weer schijnen?

Koor: Ooit, ooit... wie weet... misschien nooit!
Tamino: Ooit, ooit, ooit zegt u ... misschien nooit?
Ach, onzichtbaren, zeg mij toch:
leeft mijn Pamina nog?

Koor: Pamina, Pamina... ja... zij leeft!
Tamino: Ze leeft! Ze leeft! Mijn dank aan u is groot!
Hoe kan ik ooit u allen eren?
Almachtigen, ik zal proberen
mijn dank te tonen aan de hele wereld;
ik speel nu, nu, nu
voor u...

No. 15 Aria (Tamino)
Zo mooi klink jij, mijn toverfluit,
dat door jouw tonen,
jouw mooie melodie,
zelfs alle dieren zomaar komen.
Maar... maar Pamina...
maar Pamina hoort ons niet!
Pamina! Pamina! Luister, luister nou!
Nee niets! Waar? Ach, waar vind ik jou?
Ha... Papageno hoor ik daar!
Wie weet brengt hij mij nieuws van haar.
Wie weet heeft hij haar al ontmoet.
Wie weet, wie weet komt zij mij tegemoet!

No. 16 Duet/ Ensemble
Pamina + Papageno:
Sneller, sneller, er vandoor!
hoed je voor de boze Moor!
Maar waar blijft Tamino toch?
Straks betrappen, straks betrappen ze ons nog!

Pamina:
Oh, Tamino!

Papageno:

Wacht nou, wacht nou maar 's even.

Pamina + Papageno:

God zij dank, hij is in leven!

Ja, dat was Tamino's fluit,

van daarginds kwam het geluid.

Geen moment meer te verliezen,

als de bliksem, als de bliksem, pak je biezen!

Monostatos:

Als de bliksem, als de bliksem, als de bliksem!

Ha! Net nog op tijd betrapt!

Vluchten moet je niet proberen,

ik zal jullie mores leren, mores leren, mores leren!

Wie Monostatos belazert

die neem ik subiet te grazen

Hé daar, slaven, ga je gang!

Pamina + Papageno:

Ach, genade, 'k ben zo bang!

Monostatos:

Hé daar, slaven, ga je gang!

Papageno:

'Wie niet waagt', zo zegt men wel...

Kom, m'n mooie klokkenspel

Laat je klokjes kling'len, kling'len

voor dat stel ellendelingen!

Monostatos:

Dat klingelt zo hemels Dat klingelt zo fijn!

Tra la la lara la la la

Nooit heb ik zo'n wonder gehoord of gezien,

Tra la la lara la la la

Pamina + Papageno:

Konden alle mensen maar

deze klokjes horen

Vredig leeft men met elkaar

als nog nooit tevoren!

Zonder haat of tirannie

in de grootste harmonie.

Want wie zoekt naar harmonie

zal zijn lot aanvaarden

Nooit zwicht hij voor jaloezie:

't grootste kwaad op aarde!

No. 17 Koor (Koor, Papageno, Pamina)

Koor:

Treed binnen Sarastro, oh heer en meester!

Papageno:

Wat krijgen we nu weer? Die stemmen, die geesten!

Pamina:

Ach vriend, het is met ons gedaan;

zij kondigen Sarastro aan!

Papageno:

O, was ik maar een muis,

dan kon ik me verstoppen.

Hier onder deze rokken,

Ach, was ik maar weer thuis!

Oh jee, wat moeten we nu zeggen?

Pamina:

De waarheid, de waarheid mag je nooit

verbergen.

Koor:

Treed binnen, Sarastro, Sarastro treed binnen!

Wij zullen u immer met eerbied omringen!

Hier voert steeds uw wijsheid het hoogste bevel

U bent onze meester, wij zijn uw gezelschap!

No. 18 Duet (Pamina, Sarastro)

Pamina:

Heer, u vertrouwde blind op mij;

u was geduldig en gastvrij.
En nu, nu heeft u mij betrap!
De boze Moor dwong mij tot liefde,
daarom oh heer, ben ik ontsnapt.

Sarastro:

Mijn kind; je hebt hier niets te vrezen;
Jouw ziel is pril en onbeschreven.
Ik weet: je geest blijft mij steeds trouw,
maar ach, een ander houdt van jou,
houdt oprecht van jou.
Die liefde wil ik niet verbieden.
Toch geef ik jou de vrijheid niet.

Pamina:

Maar ach, mijn moeders groot verdriet;
u weet, mijn moeder...

Sarastro:

... heb ik in mijn macht!
Zij heeft genoeg teweegebracht;
een wrede vrouw, vervuld van woede!

Pamina:

Mijn hart behoort mijn lieve moeder.
Ik zie haar... ik zie haar...

Sarastro:

Als een boze vrouw!
Een man staat vrouwen steeds terzijde
want zonder man zal elke vrouw
een leeg en ijdel leven leiden.

No. 19 Ensemble

Monostatos:

Nee nu ontkom je mij niet meer!
Hier is Sarastro, onze heer.

Pamina / Tamino:

Ik zie...

Een mooie droom...

Ik zie...

Een beeld zo schoon!

Daar is hij (zij) dan, ja werk'lijk waar!

Voorgoed zijn wij nu bij elkaar!

Koor:

Wacht nu eens even!

Monostatos:

Ho, ho; zo gaat dat niet!

Weg jullie twee, en wel subiet!

Uw dienaar ligt hier aan uw voeten;

ik smeek u, laat die schurk nu boeten.

Besef: het is een vuile smiecht,

die zelfs zijn gastheer nog bedriegt

door met Pamina te ontsnappen.

Gelukkig kon ik hem betrappen.

U kent mij! Ach, ik ken geen schroom!

Sarastro:

Dat heb je mij nu wel getoond.

Daarom word je direct beloond...

Monostatos:

Ach heer, ik deed het voor de eer...

Sarastro:

Dan krijg je als dank de zweep deze keer!

Monostatos:

Ach heer, ach heer, zoiets verdien ik niet!

Sarastro:

Geen dank. Je weet: de plicht gebiedt.

No. 20 Koor (Koor + Sarastro)

Koor:

Wij eren Sarastro, zijn moed en zijn wijsheid!

Zijn straffen zijn streng, hij regeert in oprechtheid.

Sarastro:

Voer deze beide vreemd'lingen
naar onze eretempel mee.
Hun moed wordt straks aldaar beproefd;
bereidt ze een sacraal entree.

No. 21 Koor

Koor:

Als morgen de gerechtigheid
de mensen dan voorgoed bevrijdt,
als vrede ons weer toebehoort
dan is het hier een hemels oord.

ACTE II

No. 1 Priestermars

No. 2 Dialoog (Sarastro, priesters)

Sarastro:

Hier, in de Wijsheidstempel van Isis en Osiris,
verklaar ik u - toegewijde broeders - dat deze
zitting een van de belangrijkste is van deze tijd.
Tamino, een koningszoon, heeft onze tempel
betreden. De sluier van onwetendheid die zijn
oordeel vertroebelt wil hij van zich af werpen;
hij wil toetreden tot het heiligdom van het
Licht. Het is onze opdracht, hem hierbij in
oprechte vriendschap bij te staan.

Priester:

Hooggeëerde Sarastro. Is hij... deugdzzaam?

Sarastro:

Deugdzzaam

Priester:

Is hij... betrouwbaar?

Sarastro:

Betrouwbaar

Priester:

En ook ..moedig?

Sarastro:

Zéér moedig. Indien u hem waardig acht,

geef me dan het teken... Ik dank u voor uw
instemming.

Pamina en Tamino zijn voor elkaar voorbestemd.
Dit is de reden dat ik haar heb onttrokken aan
de invloed van haar moeder, de Koningin van de
Nacht. Op zijn sterfbed vertrouwdde haar echt-
genoot het Zevenvoudig Zonnezegel aan mij
toe en daarom zint zij op wraak.
Het is onze taak zijn onderdanen tegen haar
machtswellust te beschermen.

Priester:

Grote Sarastro, zal Tamino opgewassen zijn tegen
deze beproeving? Vergeet niet; het is een prins!

Sarastro:

Meer nog; hij is Mens!

Voer Tamino naar de Tempel der Beproevingen.
Daar zal hij de onoverwinnelijke krachten leren
kennen.

No. 3 Aria/ koor (Sarastro, koor)

Sarastro:

O, Isis en Osiris,
mogen zij wijsheid vinden op hun pad.
Schenkt u dit paar uw mededogen,
uw kracht die heel de mens omvat.

Koor:
uw kracht die heel de mens omvat.

Sarastro:
Laat de beproeving nu beginnen.
En mocht de dood toch overwinnen:
dan zij geprezen hun heldenmoed;
zij vinden hier hun rust voorgoed.

No. 4 Dialogo (Priesters, Tamino, Papageno)

Priester: Vreemdelingen, wat zoekt u?
Wat beweegt u om onze geheime
tempel te betreden?

Tamino: Vriendschap, Wijsheid en Liefde.

Priester: En bent u bereid, daarvoor uw leven
te geven?

Tamino: Ja!

Priester: En u te onderwerpen aan alle
beproevingen?

Tamino: Allemaal!... Dat zweer ik plechtig.

Priester: Dan... reik me de hand.

Priester: Papageno, ben ook jij bereid voor de
wijsheid te strijden?

Papageno: Tsja... vechten ligt me niet zo. En
wijsheid zoek ik eigenlijk al helemaal
niet. Ik ben meer iemand van lekker
eten en drinken. En als ik misschien
ooit eens een mooi meisje in mijn
netten kon vangen...

Priester: Dat zal je nooit lukken, als je je niet
aan onze beproevingen onderwerpt.

Papageno: Hoe bedoelt u precies?

Priester: Je zult al onze bevelen opvolgen, tot in
de dood.

Papageno: Mag ik bedanken voor de eer?

Priester: En als Sarastro nu eens een meisje voor
jou in gedachten had, dat precies bij je past?

Papageno: Oh... in dat geval! Is ze... jong?

Priester: Jong, en knap!

Papageno: En ze heet?

Priester: Papagena.

Papageno: Pa-pa... Hoe?

Priester: Papagena.

Papageno: Papagena? Ja, die zou ik wel 's een
keertje willen zien!

Priester: Je kunt haar zien...

Papageno: En dan sterven zeker?

Ik bedank weer voor de eer!

Priester: Er is een mogelijkheid, haar te zien
zonder te sterven. Maar dan zul je wel
voor één keer je mond moeten houden!

Priester: Ook u, prins, heeft zwijgplicht. Als
een van u het stilzwijgen doorbreekt,
bent u beiden verloren! U zult Pamina
zien, maar mag niet met haar spreken.
Dit is de eerste beproeving.

Papageno: Tamino!

Tamino: Sttt!!!

Papageno: Kijk nou, Tamino, wat daar nu weer
aan komt?!

Tamino: Papageno! Zwijgen is het parool!

No. 5 Dialogo (Papageno, Papagena)

Papageno: Zo zo, mevrouw... Heb jij misschien
wat te drinken voor een eenzame man?

Papagena: Ja, mijn engeltje!

Papageno: Brrrr... water!

Papagena: Ja, mijn engeltje, heerlijk zuiver water!

Papageno: Wat moet een man als ik nou met

water? Zeg mevrouwtje, vertel me eens,
hoe oud ben je nou?

Papagena: Achttien jaar en twee minuten.

Papagena: Achttien jaar en twee minuten?

Papagena: Ja, mijn engeltje!

Papagena: Je lijkt me eerder honderdachttien
jaar. Enne... heb je misschien ook een
vrijer?

Papagena: Mmm, wat dacht je?

Papagena: En die is zeker net zo jong als jij?

Papagena: Nee: hij is wel tien jaar ouder!

Papagena: En hoe heet die vrijer dan?

Papagena: Papageno!

Papagena: Pa – pa... Papageno? Maar, dat ben ik?!?

Papagena: Ja, mijn engeltje!

Papagena: Maar zeg eens... hoe heet je dan?

Papagena: Iedereen noemt me... (donder)

Papagena: Godzijdank: die ouwe taart is ver-
dwenen. En nu zeg ik echt niets meer!

No. 6 Aria (Monostatos)

Ieder mens proeft van de liefde;

mint en liefkoost, streelt en kust.

Maar voor hen ben ik een griezel:

niemand die zo'n engerd lust!

Heb ik soms geen hart gekregen?

Ben ik niet van vlees en bloed?

Zonder liefde moeten leven

werkt mij slecht op het gemoed!

Daarom wil nu deze griezel

ook een teder minnaar zijn.

Welk mooi meisje zal ik kiezen?

Een prinsesje rank en fijn!

Ze is mooi! Ik móet haar kussen.

Niemand die mij nu mag zien

Dan er snel weer van tussen

want ik ben hier clandestien!

No. 7 Dialoog (Koningin, Pamina)

Pamina:

Moeder! Ach, mijn lieve moeder!

Koningin:

Waar is de prins gebleven die ik je stuurde om
je te bevrijden?

Pamina:

Ach, Tamino is voorgoed verloren...

Hij heeft voor Sarastro gekozen.

Koningin:

Wat zeg je? Sarastro heeft hém in zijn macht?

Zie je dit mes? Het is speciaal voor Sarastro
geslepen, en jij zult hem doden!

No. 8 Aria (Koningin v/d Nacht)

De helse woede doet mijn bloed haast koken;

wraak en vergelding strijden om de eer.

Als jij niet snel: Sarastro weet te doden

beseft dan goed: je bent mijn kind niet meer!

Dan haat ik jou voor eeuwig!

Verstoort ik jou voor eeuwig!

Verloochen ik voor eeuwig

mijn eigen vlees en bloed...

Verstoten! Verlaten! En verloochend!

Mijn eigen vlees en bloed...

Verlaten, zelfs mijn eigen vlees en bloed.

Als jij niet snel Sarastro weet te doden,

hoort, hoort, laffe dochter: wees dan vervloekt!

No. 9 Dialoog (Pamina, Monostatos, Sarastro)

Pamina: Moorden moet ik? Nee, dat kan ik niet! Oh Goden, wat moet ik doen?

Monostatos: Mij in vertrouwen nemen!

Pamina: Jou, Monostatos?

Monostatos: Waar ben je zo bang voor?
Voor mij of voor de moord die je gaat plegen?

Pamina: Dus je weet...

Monostatos: Alles. Er is maar één manier om je moeder en jezelf te redden...

Pamina: En die is?

Monostatos: Mij te beminnen!

Pamina: Nee!

Monostatos: Ja of nee?

Pamina: Nee!

Sarastro: Monostatos!

Monostatos: Meester, ik ben onschuldig...

Sarastro: Verdwij!

Pamina: Grote Sarastro, straft u mijn moeder niet... Ze lijdt onder mijn verdwijning, ze is radeloos en...

Sarastro: Ik weet alles. Als Tamino zijn ware moed toont, zal hij onze beproevingen doorstaan. Met hem zul je je toekomst delen, en je moeder zal voorgoed naar haar duistere rijk terugkeren.

No. 10 Aria (Sarastro)

Bedenk: in onze broederschap staat niemand ooit alleen.

Wij kennen hier geen vijandschap; de liefde leidt elkeen.

En als er ooit een mens ontspoord dan vindt hij hier een toevluchtsoord.

Bedenk: hier in ons heiligdom waar ieder vreedzaam leeft, kent wraak of afgunst geen pardon, omdat men steeds vergeeft.

Want hij die zwelgt in puur venijn, verdient het niet, een mens te zijn.

No. 11 Dialoog (Pamina, fluit)

Pamina:

Is dat Tamino's fluit?... Tamino, daar ben je!
Maar... je spreekt geen woord met je Pamina...
Houd je niet meer van mij?

No. 12 Aria (Pamina)

Ach, ik voel: de zon gaat onder.
Donker wordt het om mij heen...

Onze liefde was een wonder:
waarom laat je mij alleen?

Zie, Tamino, deze tranen;
't zijn de laatste: 'k ben zo moe.
Hoe kon ooit jouw liefde tanen?
Ach, nu dekt de dood, de dood mijn ogen toe.

No. 13 Dialoog (Papageno, Priester)

Papageno:

Tamino! Tamino!
Laat je me nou helemaal alleen?
Ach, wilt ik toch maar waar ik was!

Priester:

Papageno! Je hebt het verdiend om voor eeuwig in donkere diepten der aarde te verdwijnen.

Ditmaal word je vergeven, maar je zult nooit toetreden tot de broederschap van verheven ingewijden.

Papageno:

Nou en? Gewone mensen moeten er toch ook zijn!
Weet u, een goed glas wijn, dat is voor mij wel verheven genoeg!

Priester:

Dat is alles wat je verlangt?

Papageno:

Wat voel ik me ineens vreemd...
Ik verlang, ik zou, ik, ik wou wel eens...
ja wát wou ik eigenlijk?

No. 14 Aria (Papageno)

Een meisje, een vriendinnetje, had Papageno graag:
het allermooiste vogeltje waar ik steeds op jaag.

Ach dagelijks groeit mijn verlangen,
een vrouw in mijn netten te vangen.

Als mij dat niet lukt sapperloot!
Dan val ik direct liever dood.

Een meisje, een vriendinnetje had Papageno graag: het allermooiste vogeltje waar ik steeds op jaag.

Als niemand mij liefde kan geven,
dan hoef ik niet langer te leven.
Maar kust mij een meisje de mond,
dan ben ik subiet weer gezond!

No. 15 Ensemble (Knaapjes, Pamina)

Knaapjes:

Straks straalt de zon in volle glorie;

haar kracht is onbetwist.

Straks viert de wijsheid haar victorie;
verdrijft de duisternis.

O rust, keer weer in onze harten;
nooit mag een mens de goden tarten.

Het leven is een lange reis:
een zoektocht naar het paradijs.

Maar zie: Pamina is in tranen!
Ik zie het al! Goed dat we kwamen!

De liefde gaat niet over rozen
laat ons het arme meisje troosten.

Zo ongelukkig ligt ze daar,
o kwam Tamino nu toch maar!
Maar wacht; nog eventjes geduld;
wie weet, wat zij ons straks onthult!

Pamina:

Dit wapen is mijn echtgenoot
mijn kameraad tot in de dood

Knaapjes:

Wat spreekt zij daar voor duistr'e taal?
De waanzin wordt haar nog fataal!

Pamina:

Genoeg! Mijn einde is nabij
Alleen de dood houdt nog van mij.

Knaapjes:

Waanzin drijft haar buiten zinnen
Zal de dood echt overwinnen?
Mooi prinsesje, luister goed...

Pamina:

Sterven zal ik,
want mijn lief wil niet eens meer met mij praten:
heeft hij plotseling verlaten!
Zie: het mes dat moeder gaf...

Knaapjes:

Zelfmoord wordt door God bestraft!

Pamina:

Waarom zou ik nu niet sterven?

Ach, mijn hart dat brak in scherven...

Moeder! Moeder! Jouw vloek rust op mij;

ja, mijn leven is voorbij!

Knaapjes:

Nee! Nee! Wat een waanidee!

Pamina:

Ja, mijn einde is nu daar

Lieve jongens, laat me maar.

Zie, Tamino, hoe ik lijd;

eeuwig ben je mij nu kwijt!

Knaapjes:

Stop! Gooi weg dat mes, en gauw!

Als jij straks niet meer zou leven

zou hij nooit zichzelf vergeven,

want hij houdt alleen van jou!

Pamina:

Wat? Voelt hij dan echte liefde?

Maar wat was het dat hem griefde?

Waarom sprak hij niet met mij?

Was het louter plagerij?

Knaapjes:

Tsja, wij mogen niks verklappen,

maar je zult het nog wel snappen.

Als je zo je prins weer ziet,

zie je hoe hij onversaagd

zelfs zijn leven voor je waagt!

Kom nu mee en treuzel niet!

Pamina:

Ach, als ik hem zo weer zie...

Knaapjes:

Kom nu mee en treuzel niet!

Allen:

Twee mensen, die de liefde vonden

Twee harten, met elkaar verbonden.

Nooit drijft de vijand ze uiteen

De goden smeedden hen aaneen.

No. 16 Koor

O Isis en Osiris, welk een vreugde!

De zon breekt door, het kwaad is nu beteugeld.

Straks zal de jonge prins zijn taak aanvaarden;

straks volgt zijn nob'le opdracht hier op aarde.

Zijn ziel is puur, zijn hart is rein.

Oit, ooit, ooit... zal hij onze koning zijn.

No. 17 Duet/ Koor (Pamina, Tamino, Koor)

Pamina + Tamino:

O wonderschoon is dit moment

Gezegend hij die liefde kent!

Koor:

Triomf, triomf, triomf o nobel paar!

Tesaam versloeg u het gevaar!

Wees welkom in dit heilig oord

Kom, kom! Open nu de tempelpoort!

No. 18 Aria/ Ensemble (Papagena, Knaapjes)

Papagena:

Papagena! Papagena! Papagena!

Meisje! Duifje! Mijn parkietje!

Niets hoor ik! Ach, ze is verdwenen!

Zó, zonder afscheid zelfs te nemen!

Ik kletste maar, kletste maar... en dat was dom;

zo wordt ik nooit een bruidegom!

Toen ik dat mooie meisje zag
- al bij die allereerste keer -
toen was mijn hart meteen van slag:
'k voel het alwéér, 't gaat zo tekeer!
Papagena! Ach mijn liefje!
Papagena, hartediefje!
Ach, waar ben je toch gebleven,
zonder jou kan ik niet leven!
Ach, het heeft niet mogen zijn...
slechts de dood verlicht de pijn!
Nu rest mij nog één verlangen:
mij subiet hier te verhangen.
Niemand die me missen zal:
goede nacht, dit tranendal!
Al die mooie, knappe vrouwen;
niemand die met mij wil trouwen.
Nu is 't uit, voorgoed voorbij:
mooie meisjes, denk aan mij!
Ik ga nu het loodje leggen.
Dus wil iemand nog wat zeggen,
schiet dan alsjeblieft wat op,
roep dan nu: 'toe maar' of 'stop'!
Niemand zegt wat! Diepe, diepe stilte...
Niemand die me redden wilde.
Papagena, kom, schiet op:
treuzel niet en neem die strop!
Wacht! Heel even nog!
Misschien... Heel even nog!
Wacht... misschien... Laat me tellen:
Eén... twee... drie!
't Is voorbij, bedankt, merci!
Niemand die mij tegenhoudt,
ik ga dood, het laat ze koud!

Knaapjes:
Niet doen! O Papagena, houd toch op,
je komt er heus wel snel weer bovenop!

Papagena:
Dat kunnen jullie wel zo zeggen,
maar zou je niet het loodje leggen
als er echt niemand van je houdt?

Knaapjes:
Kom laat je toverklokjes horen,
dat zal dat meisje vast bekoren.

Papagena:
Ik was het uit het oog verloren!
Kom hier, en speel eens wat akkoorden...
Kom, klingel, toverklokjes klingel,
ik moet mijn lieve meisje zien.
Klingel klokjes, klingel, breng mijn meisje hier!
Klingel klokjes, klingel, voer mijn vrouwtje hier!

Knaapjes:
Ach, Papagena, kijk eens om!

No. 19 Duet (Papagena, Papagena)
Papagena:
Pa-Pa- Pa-Pa- Pa-Pa-gena!
Papagena:
Pa-Pa- Pa-Pa- Pa-Pa-geno!
Papagena:
Zijn wij nu voorgoed tezamen?
Papagena:
Wij zijn nu voorgoed tezamen!
Papagena:
Ach, mijn eigen madeliefje!
Papagena:
Ach, mijn eigen hartediefje!

Papageno + Papagena:

Mijn hartediefje, mijn hartediefje!

Samen:

Welk een vreugde dat het is!

God zal zeker aan ons denken

ons veel lieve kind'ren schenken.

Veel lieve kleine kindertjes, kindertjes!

Papageno:

Eerst: onze kleine Papageno!

Papagena:

Dan: onze kleine Papagena!

Samen:

Het allermooiste hier op aarde:

zijn al die Pa-pa-pa-papageno's / Papagena's

Nee niemand die ons evenaart!

No. 20 Ensemble (Monostatos, Koningin, Dames)

Monostatos + Dames:

Pas op, pas op, in alle stilte;

zo sluipen wij de tempel in

Monostatos:

Houdt wel uw woord, wees mij terwille:

uw kind wordt straks mijn gemalin!

Koningin:

Ja, ja, vooruit, geen tijd verspillen;

mijn kind wordt straks jouw gemalin!

Monostatos:

Wees stil, ik hoor iets vreeslijk razen,

donder en bliksem om ons heen!

Koningin + Dames:

Ja, hoort het gieren en het blazen!

Het is een duivels fenomeen!

Monostatos:

We treden straks de tempel binnen

Samen:

Dus kan de aanval nu beginnen.

Weg met dat hypocriete stel!

Zij branden eeuwig in de hel!

Monostatos + Dames:

U, grote Koningin der Nacht wijd ik voorgoed

mijn moed en mijn kracht!

(donder en bliksem)

Samen:

Verpletterd, gebroken is nu onze macht,

voor altijd gevangen in eeuwige nacht!

No. 21 Aria (Sarastro / Koor)

Sarastro:

Oh, duistere nachten, maak plaats voor de zon.

Voorbij is het onrecht, waarachtigheid won!

Koor:

Wijsheid en vertrouwen verdrongen de nacht.

Dank u trouwe broeders, voor wat u volbracht!

Oprechtheid en liefde, ze werden beloond

de wijsheid en schoonheid voor eeuwig bekroond!

De Toverfluit

CD I

ACTE I

1. Ouverture (instrumentaal)	3'04
2. Aria/Terzet Die Duivelse Draken (Tamino, Dames)	3'36
3. Aria Een vogelvanger (Papageno)	1'52
4. Dialoog Hé daar (Tamino, Papageno, Dames)	1'57
5. Aria Betov'rend mooi (Tamino)	3'21
6. Dialoog Bedenk goed (Dames, Tamino)	0'39
7. Aria Kom, schrik nu niet (Koningin)	4'22
8. Ensemble Drie Knapen (Dames, Papageno, Tamino)	1'25
9. Duet Waar ben ik nu? (Papageno, Monostatos)	0'59
10. Dialoog Wat een stomkop (Papageno, Pamina)	1'23
11. Duet Als mannen (Papageno, Pamina)	2'54
12. Ensemble Straks leidt dit pad (Knaapjes, Tamino)	1'27
13/14. Recitatief + Koor De wijze woorden (Tamino, Iste Priester)	1'59/5'18
15. Aria Zo mooi klink jij (Tamino)	2'36
16. Duet/ Ensemble Sneller, sneller (Pamina, Papageno, Monostatos)	3'08
17. Koor Treed binnen, Sarastro (Koor, Papageno, Pamina)	1'36
18. Duet Heer, u vertrouwde (Pamina, Sarastro)	2'15
19. Ensemble Nee nu ontom je me niet meer (Monostatos, Pamina, Tamino, Sarastro)	1'20
20. Koor Wij eren Sarastro (Koor + Sarastro)	0'37
21. Koor Als morgen	1'13

Total time: 47'01

CD 2

ACTE II

1. Priestermars (instrumentaal)	2'37
2. Dialoog Hier in de Wijsheidstempel (Sarastro, Priesters)	2'22
3. Aria/ koor O, Isis en Osiris (Sarastro, Koor)	2'24
4. Dialoog Vreemdelingen, wat zoekt u? (Priesters, Tamino, Papageno)	1'42
5. Dialoog Zo, zo, mevrouwetje (Papageno, Papageno)	1'12
6. Aria leder mens (Monostatos)	1'20
7. Dialoog Moeder (Pamina, Koningin)	0'18
8. Aria De helse woede (Koningin)	2'51
9. Dialoog Moorden moet ik? (Pamina, Monostatos, Sarastro)	0'50
10. Aria Bedenk in onze broederschap (Sarastro)	3'23
11. Dialoog Is dat Tamino's fluit? (Pamina, Fluit)	0'16
12. Aria Ach, ik voel (Pamina)	3'27
13. Dialoog Tamino! Tamino! (Papageno, Priesters)	0'44
14. Aria Een meisje, een vriendinnetje (Papageno)	2'27
15. Ensemble Straks straalt de zon (Knaapjes, Pamina)	5'40
16. Koor O, Isis en Osiris	2'15
17. Duet/ Koor O wonderschoon is dit moment (Tamino, Pamina, Koor)	1'58
18. Aria/Ensemble Papageno (Papageno, Knaapjes)	5'09
19. Duet Pa-pa-pa (Papageno, Papageno)	2'32
20. Ensemble Pas op, pas op (Monostatos, Dames, Koningin)	2'06
21. Aria Oh duistere nachten (Sarastro)	2'41

Total time: 48'14